

SALLY *net*

SALLY-PAATILLA MIKONPÄIVÄN AAMUNA

1987

Mikonpäivät
ennenmuinoin
ja nyt

**MIKKO KEHITTYY
KUMMISEDÄT
KANNUSTAVAT**

Idea mukaan Mikonpäiviltä

MikroMikko on Suomen suosituin mikro. Se jo sinänsä on hyvä syy viettää Mikonpäiviä.

Tehtaaltamme on lähtenyt maailmalle kaikkiaan 37 000 MikroMikkoa. Mikko-tietokoneita, joita vielä valmistetaan, on toimitettu yli 6 500 kappaletta.

Tämän kertainen Sally Albatrossin risteily kokoaa vuorokaudeksi yhteen suuren joukon maamme vaikuttajia ja tietotekniikan huippuammattilaisia keskus-telemaan ja tutustumaan suomalaiseen huipputekniikkaan.

Moni uusi idea saa alkunsa näiltä Mikonpäiviltä, moneen projektiin pannaan vauhtia. Tietoa tulee lisää. Visiot tulevaisuuden mahdollisuuksista kirkastuvat.

Tällä hetkellä kehityksen avainsanoja ovat standardointi ja tuottavuuden edistäminen. Nyt, kuten aikaisemminkin Mikonpäivän vierailtamme on etuoikeus kurkistaa lähitulevaisuuden ratkaisuihin.

Teuvo Kallonen

Mikko on kiistatta tietotekniikan edelläkävijä. Sen kehitys kannattaa hyödyntää. Edistyksellinen tekniikka ja omintakeiset ratkaisut ovat keinoja Mikolle ja Nokialle säilyttää kansainvälinen kilpailukyky.

Mikon paikallisverkkojen kehitys on oiva esimerkki. Nokiasta on tullut suurin paikallisverkkojen toimittaja Pohjoismaissa. Toinen esimerkki olkoon tunnettu näyttötekniikkamme. Jo usean vuoden ajan Mikko on ollut muita edellä näyttöpäätetekniikassa ja ergonomiassa.

Risteilymme on Mikon juhlaa. Olkoon risteilymme myös ammatillisesti antoisa. Illoisen mielen lisäksi ottakaa uusi idea mukaan näiltä Mikonpäiviltä.

Tämä on Nokian tietotekniikan tiedotuslehden NETin erikoisnumero, joka on tehty vain Mikonpäivän 1987 vieraille. Lehden painos on 1000 kappaletta. Lehden ovat toteuttaneet Ossi Syrjä (päätoimittaja), Outi Kuusela, Jaana Lamberg, Taina Sonninen ja Harry Limon sekä valokuvaaja Jarmo Hietaranta.

Myös Mikkoa tarvittiin. MikroMikko 3 ja PageMaker-julkaisuohjelma mahdollistivat tämän lehden ilmestymisen.

SALLY net

Mina ja Mikko

Miten poika kasvaa? Kummisedät kertovat

Näitä kysyttiin:

1. Muistatko ensitapaamiseni Mikon kanssa? Milloin se oli? Vaikutelmasi silloin?
2. Kuinka läheinen työtoveri Mikosta on tullut sinulle?
3. Miten vuodet ovat Mikkoa muuttaneet?
4. Minkä neuvon antaisit Mikon kehittäjille tulevaisuutta ajatellen?
5. Jokin hauska tapahtuma vuosien varrelta.

Osastopäällikkö Heikki Turtiainen OKO, pankkiuskollisuutta

1. Tutustuin Mikkoon 1970-luvun alkupuolella. Ajan tasalla -projektimme alkoi 1971, siitä eteenpäin tehtiin laitekartoitusta ja Nokia tuli mukaan kuvaan. Mikko taisi olla silloin vielä nimetön. Tuote oli paperilla oleva tietokonehärveli.
2. Itselläni ei ole suoranaista näppituntumaa, kuin vain olemalla projektipäällikkönä. Toiset tekevät täällä ohjelmointi- ja suunnittelutyön. Tänä päivänä käytän Mikkoa lähinnä tekstinkäsittelyyn.
3. Kehitys on ollut valtava. Muistikapasiteettiasiat ovat mullistuneet kokonaan.
4. Kansainvälisiin standardeihin olisi hyvä kiinnittää huomiota. Ergonomiaakaan ei saa unohtaa.
5. Alkuaikoina ei osattu toimia aina oikein. Nokian huoltoon otettiin yhteyttä tarkistamatta laitteiston vikaa itse. Parhaimmassa huoltolapussa luki huoltotoimien kohdalla "plug in". Virtajohto oli kai irronnut siivoojan touhuissa.■

Osastopäällikkö Ikka Kaski Alko, kassapäätelineeri

1. Tapasin Mikon vuonna 1972 Tapiolassa. Silloin hankittiin pilottilaitteisto, josta sai alkunsa Alkon nykyiset kassapäätelaitteistot.
2. Itse en käytä Mikkoa päivittäin. Monille alaisilleni se on läheisin työtoveri, kun viina muutetaan rahaksi.
3. Tietotekniikan nopea kehitys näkyy tyypillisesti Mikossa. Suoritusasokehitys on ollut nopea ja hintataso tyydyttävä. Mikko on pysynyt ajan tasalla. Sillä on ollut tässä valtakunnassa vaikutusta laajemmaltikin kuin sen käyttäjiin.
4. Onnea ja menestystä! Toivon kykyä ja taitoa kulkea kehityksen eturintamalla. Eikä olekaan syytä epäillä, etteikö Mikko pärjäisi.
5. Minä havahduin siihen miten pitkällä tietotekniikka on. Etäisyysien ja ajan ongelmat on voitettu. Erään läheisen työtoverini päätteeseen tuli sanoma Tampereelta. Se havahdutti. Sähköposti on nykyisyttä, eikä myyntimiesten puheita ja utopiaa.■

Johtaja Heikki Rautiainen Verohallitus, suurten järjestelmien talo

1. Olimme ensimmäinen Mikko-järjestelmien suurostaja Suomessa vuoden 1978 paikkeilla. Meillä oli silloin meneillään tallennusjärjestelmän uusiminen. Suoritimme kokeiluja eri koneilla - Mikko osottautui hyväksi.
2. Itse en käytä Mikkoa, meillä se on lähinnä hallinnon työjuhtana.
3. No nehan ovat terästäneet Mikkoa valtavasti. Se on ihan toinen kone. Se nuortuu vanhetessaan. Siitä on tullut Viriili (at. mieskuntoinen).
4. Tsemppiä vaan! Pitää uskoa itseensä ja tuotteeseensa - pitää tsemppata.
5. Onhan niitä kummelluksiaakin sattunut. Uskallatko kertoa, että savu nousi cpu:sta, kun virrat laitettiin ensi kertaa päälle.■

jatkuu sivulla 10 ...

Mikonpäivä on aina ollut merkkipäivä

Mikko on aina ollut Merkkihenkilö ja Mikonpäivä Merkkipäivä

Paljon on puhuttu Mikosta, Mikaelista tai Mikkelistä. Ja aina saman päivän tiimoilla, jopa viikonkin. Se viikko oli runtuviikko. Silloin juhlittiin, annettiin lahjoja - vanttuuvilloja ja vyölinavaatteita. Poltettiin kokkoja ja luettiin loitsuja. Ja ellei Mikkona ennustanut, ei kannattanut ennustakaan.

Mikonpäivään päättyi sadonkorjuu ja sitä piti juhlitaman

Mikonpäivänä piti olla viljat, perunat, lantut ja nauriit aitoissaan ja kuopissaan. Katsottiin nimittäin, että jos Mikkona ei vilja vielä ole korjattu, ei sitä enää omistakaan. Samaa ajateltiin villoista, joita ei oltu keritty.

Mutta kun työt oli tehty, oltiin valmiita tosi isoihin juhliin, joita kesti viikonkin - köyriiviikon eli runtuviikon. Runtu tulee muinaisruotsin sanasta drunta, joka tarkoittaa juhlien jälkeen rehvakkaasti vietettyä viikkoa.

Syyttä ei sanottu, mikä lie Mikko miehiään, mielivaltainen elämöitsijä.

Vastapainoksi oli pakko todeta, että jos Mikkona peruna oli kuopassa, sai kirkossakin istua rehellisesti.

Myös karja pantiin Mikkona suojiinsa ja mitä erilaisimpien menojen saattelmana

Kaikkien taivaallisten menojen tarkoituksena oli saada eläimet sikiämään hyvin ja lihomaan kunnolla. Eli tuottamaan maallista onnea: menestystä ja vaikutusvaltaa.

Rengit ja piijat toivat karjan laitumilta, mutta emännän ja isännän piti itse viedä ne talvisuojiiin. Hevoset takaperin, muuten ei hyvä seurannut. Ensimmäinen oli talli lakaistava ja ripsuttava metsänpölyllä ja ruumiinpesuvastalla. Samoin oli hevonen pyyhittävä kolmesti päästä häntään päin pitkin selkää, kun se oli saatu talliin.

Lammasonnen parantamiseksi tarvittiin muun muassa kolmen kusiaispesän väki. Haluttaessa mustia ja valkoisia lampaita piti pirtin uuniin panna mustia ja valkoisia puita.

Kellokkaita ei Mikonpäivän jälkeen enää saanut olla. Siksi riisuttiin lehmit silloin nuo merkinantolaitteet. Se ei vielä tuonut lehmionne. Navetan kynnykseen piti porata reikä ja panna siihen elohopeaa ja jauhoja ja leppätappi päälle. Vasta sen ja muutaman loitsun jälkeen alkoi karjaonni olla parhain päin. Ja väki uskalsi nukkua yönsä rauhassa. Lehmionnen vuoksi saattoi tietysti käydä hakemassa vielä kolmelta veroa maksavalta tilalta lantaa ja rikastuttaa sillä omaa navettaansa. Niin oli muuten veronmaksukin arvossaan. Mikkona metsämiehet kiersivät omat reviiirinsä, kuka noituen, kuka hiljaa hiipien. Tässäkin puuhassa apua saatiin muurahaisista - tai sitten kuolleista oravista. Oli niitä taikoja toki muitakin. Mutta moni pitäjä piti näitä tehokkaimpina.

Mikkona teurastettiin Mikon pessi tai lamma

Joka kevät valittiin sopiva eläin Mikonpäivänä syötäväksi. Se ristittiin Mikoksi ja noiduttiin; "Anna Valpuri luita. Kyllä Mikko lihat antaa". Eikä Mikko-pässin villoja saanut keritä. Koko elukka piti syömän yhdellä kertaa. Isossa talossa meni tietysti useampikin. Pässin pää vietiin uhripuuhun, samoin kypälät. Kalaonnen kartuttamiseksi saatettiin kantaa luut kala-apajille, Ahdin valtakuntaan. Muttei sellaista ylensyöntiä, ettei kieltojakin. Raakoja nauriita ei saanut syödä, sillä ne aiheuttivat paiseita koko seuraavaksi vuodeksi, ihan Mikkoon saakka.

Ilman Mikko-pässin tai -lampaan teurastamista olisi koko karja kuollut. Ainoa mahdollisuus pitää muut elikat hengissä oli syödä ainakin yksi viaton. Eloon jääneitä lepytettiin sitten syöttämällä niille kukkia Mikonpäivänä.

Mikonpäivän mässäilyssä muistettiin tuonpuoleisiakin Paholaista ruokittiin Mikkona villavuonalla, joka pantiin kallonkoloon. Tämä siksi, ettei paholainen tulisi kesällä omin luvun ottamaan.

Pyhille miehille vietiin mm. lihaperunoita ja juustoa saunan kiuksalle. Haltijoille piti Mikonpäivän aamuna antaa yhdeksän tippaa viinaa, voitaleipää ja vasikanjalkaa. Mikonpäivän mässäilyn murutkin kerättiin ja jaettiin jouluna kaikille elokkaille.

Ämmät ajettiin Mikkona pirttiin

Koska karjan ja viljan piti olla Mikonpäivänä sisällä, ei naisväellä ollut mitään asiaa olla ulkona. Se jouti pirttiin.

Ja koska lampaiden piti olla keritty Mikkoon mennessä, riitti naisille puuhaa. Jos ei muuta, niin ainakin kehruta.

Mikko heitti kylmän kiven kaivoon

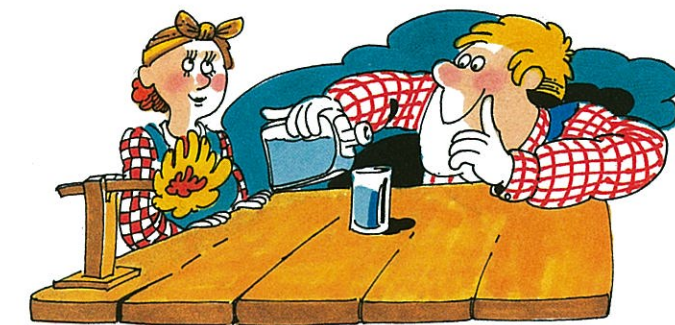
Mutta terveydestään välittävien piti pitää jalkojaan lähteessä vielä Mikkonakin. Tämä taika tiesi, ettei jalkoja talvella paleltanut. Asiaa paransi tietysti vielä hokema. Piti sanottaman: "tuo tulta, sullo kekäleitä kenkään". Ja asiat olivat kunnossa.

Mikonpäivä antoi myös selvät ennusmerkit seuraavan kesään tuloon saakka. Jos ojat jäätyvät ennen tai jälkeen Mikonpäivän, lähtevät jäät jarvistä vastaavasti ennen tai jälkeen Valpurin. Saitä kannatti seurata.

Mikonpäivän seutu on herkullista kutuaikaa

Kahta puolta Mikonpäivää ovat aina kutuneet itse lohikalat ja lohien heimolle läheistä sukua olevat. Muikut, siiat, tammukat, nieriät ja merilohet.

Omat metkut oli lohien syöjilläkkin. Mikonpäivänä tykkäsivät tytöt mennä kirkolle, tyhjä puukkotuppi vyöllä. Pojat panivat puukon mieleisensä tytön tuppeen. Jos oli sulho sopiva, pisti tyttö puukon peräseinän rakoon, muutoin oven päälle.

Mikosta alkoi viinan keitto ja pyhäinpäivään se päättyi

Perimätiedonkin mukaan viinaa keitettiin paljon. Keittämisestä huolehtivat piijat. Ensiksi keitettiin talon viinat, sitten renkien, ja lopuksi piikojen omat viinat.

Jos juotiin ja juhlittiin Mikkona enemmän oluella, tyhjennettiin jouluna sitten ne Mikon viinasammiot - pirttilijelyn aikaan. Sillä yleinen toteamus oli; mikä jouluna juovuksissa tehdään, se Mikkona rapakolle saadaan.

Juhlivat Mikkoo palvelijatkin

Jos juhli isäntäväki Mikkona aitojensa täyttymistä, juhlivat Mikkoo palvelijatkin. Palvelijain vuosi päättyi Mikkoon ja alkoi runtuviikon jälkeen. Oli se juhlimisen arvoinen asia.

Palvelijat saivat vuoden ansionsa rahassa sekä oluessa, ja viinassa-kin, leivässä ja juustossa. Ja monasti vielä pestirahaa uuden kauden alkajaisiksi. Mikkona saivat palvelijatkin ajaa hevosella kirkkoon. Hevosilla oli silloin valkea loimi selässä.

Oli se makeata elämää säätyyn katsomatta.

Kansainvälisillä vesillä

< Thomas Branders (vas.) esittelee Pagemaker-julkaisujärjestelmää Kajaanin Puhelinosuuskunnan konttoripäällikölle Seppo Tenovirrälle.

< Vasemmalta tietohallintojohtaja Olli Wickman Rakennuskunta Haka, toimitusjohtaja Aila Björk Tietoviikko ja johtaja Juhani Salonoja Pohjola-yhtiöt.

Apulaisosastopäällikkö Kauko Pursiainen Valtiovarainministeriö ja Anneli Saaristo.

Juontajamme Riitta Väisänen.

Kansikuva: Sallyn perämies Sture Sviberg lupaa päiväsankari Mikko Ruokoselle, Postipankki, suotuisia tuulia.

^ Osastopäällikkö Pentti Schultz Skopista teki rahoitussuunnitelman Postipankin videoautomaatilta. Vieressä seuraavat (vas.) osastopäällikkö Per Silfver Skopista ja Nokian Tapani Kuikka.

> Vasemmalta Ingemar Svensson SLR, Roland Nilsson Föreningsbanken, Kjell Strömlid Nokia Ab ja Berthold Wångefors Konsum.

Muistoja menneiltä Mikonpäiviltä

^Ensimmäisillä Mikonpäivillä 1977 Kurre oli vielä Mikkoa tunnetumpi.

<Vesku Loiri viihdytti vuonna 1985.

^Mikonpäivät ovat aina olleet isokenkäisten kokkarit. Vuonna 1979 samassa kuvassa Harri Holkeri, Kari Kairamo, Matti Nuuttila ja Jaakko Pöyry.

^Kansallispuku on perinteinen emäntien juhla-asu.

<Mikonpäivillä (koko tietotekniikan alalla) tyttöillä on hauskaa. Miehiä riittää molempiin käsipuoliin.

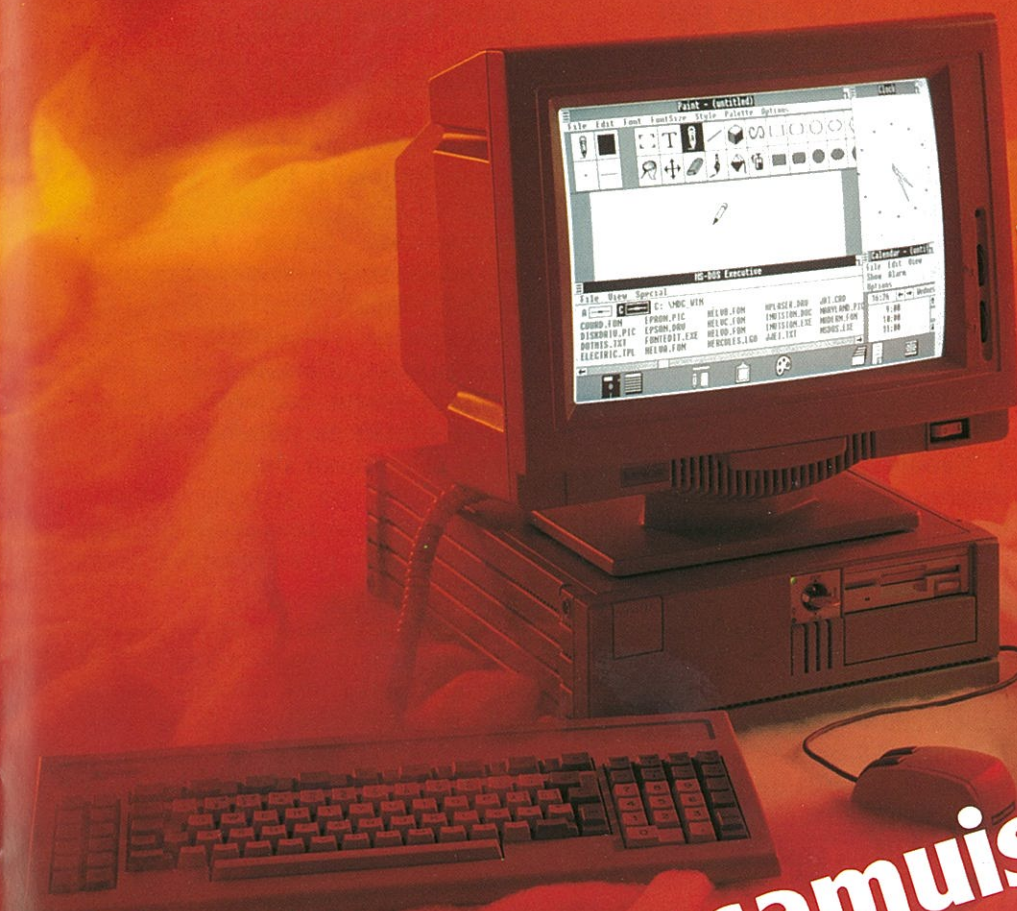
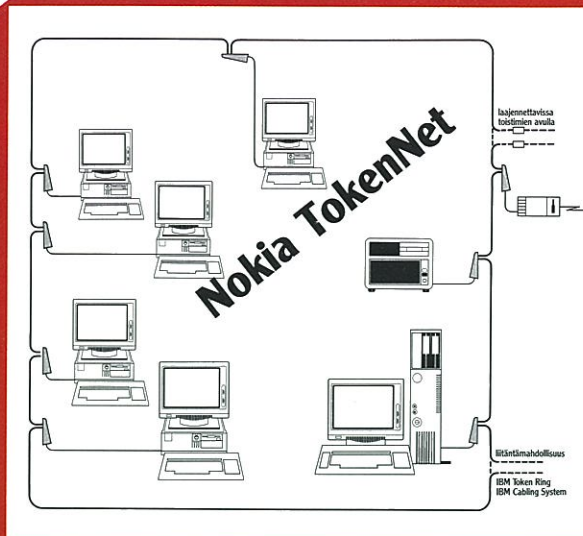
>Tärkeä päätös syntyy siellä missä sopiva joukko päättäjiä kokoontuu. Kuva Mikonpäiviltä 1981.

ENNAKKOESITTELY

Mikkoa kehitetään

Kurkistus
kevään 1988
julkistukseen

—Uusi suoritin

—Uudet massamuistit
—Uudet optiset muistit
—Uusi värinäyttö

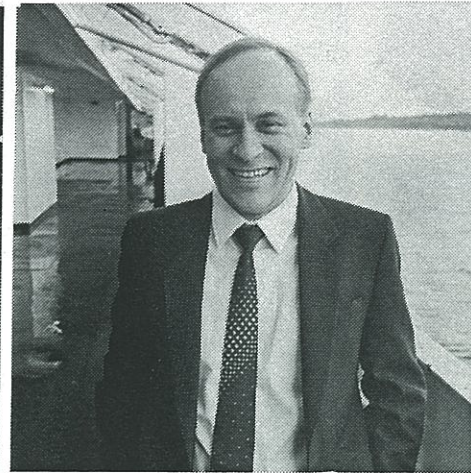
Minä ja Mikko

Näitä kysyttiin:

1. Muistatko ensitapaamisesi Mikon kanssa? Milloin se oli? Vaikutelmasi silloin?
2. Kuinka läheinen työtoveri Mikosta on tullut sinulle?
3. Miten vuodet ovat Mikkoa muuttaneet?
4. Minkä neuvon antaisit Mikon kehittäjille tulevaisuutta ajatellen?
5. Jokin hauska tapaus vuosien varrelta.

Johtaja Olavi Autio
Micronas,
tietotekniikan kehittäjä

Toimitusjohtaja Matti Häll
Sähkö-Valinta,
jälleenmyynnin esimerkki

Johtaja Eero Peltola
VTT,
suomalainen tutkija

1. Minähän olen ollut alusta asti Mikon matkassa. Ensimmäinen Mikko tehtiin salaa talolta nuorten insinöörien innolla. Kesti aikansa ennen kuin se tuli yleiseen tietoisuuteen. Ensitapaaminen oli inostunut henkeä täynnä. Vuonna 1972 Mikko realisoitiin. Sillä tehtiin prodikit, alkon kassat, pankkipäätteet ja monet muut.

2. Mikko ei ole enää niin läheinen. On ollut muuta hommaa yllin kyllin. Joskus pankkiterminaalien kehitystyön aikaan Mikko oli työtoverini yötä päivää.

3. Mikko on muuttunut paljon. Alun alkaen se oli kiva harrastus, nyt siitä on tullut teollinen tuote ja kansainvälinen tietotekniikan väline.

4. Pitäkää Mikon ytimistä kiinni.

5. Kun ensimmäisiä pankkipäätjärjestelmiä asennettiin Helsingissä, niin järjestelmä kaatui ja kaatui ja kaatui. Kunnes huomasimme, että syy oli naisten nailonisten alusvaatteiden, jotka saavat aikaan staattista sähköä. ■

1. Kesällä 1982 Leevi Lehtinen toi ison Amerikan auton perässä Mikon. Tapasin ensi kertaa elävän Mikon. 2. MikroMikko kakkonen tuli jo aika läheiseksi. Bisnes alkoi rakentua. Ykkösellä ei elänyt. Omalla pöydälläni on MikroMikko 3 TT. Kaiken kaikkiaan meillä on 40-50 konetta omassa käytössä. Pari, kolme jokaisen pöydällä.

3. Vuodet ovat muuttaneet Mikkoa ihanaan suuntaan! Se antaa paljon mahdollisuuksia. Teollisuusstandardi on kaikki kaikessa, se laajentaa palvelumahdollisuuksia. Vääntöä on. Mikkoa on ilo myydä.

4. Jos näin jälleenmyyjän kannalta katsotaan asiaa, niin pitäisi saada verkkopäätteen, jonka hinta olisi järkevä. TT on päätteeksi aika arvokas. Ja levytila on pullonkaulana kokoajan. Vääntöä ja fiksumpaa softaa pitäisi aina tietenkin saada lisää. Ja pysyä standardeissa.

5. MikroMikko 3 TT:n julkistus oli hauskin tapaus minkä muistan. Vihdoin pystyy myymään kunnan tavaraa! Kommelluksiakin on sattunut. Meille tuotiin kerran kolme kakkosta tilatun kymmenen sijasta. Ne oli pakko antaa eteenpäin, meille ei jäänyt yhtään. Se oli mieletön vaihe. Olin niin vihainen, että yritin tiputtaa Lahtelan Matin laiturilta. ■

1. Olin 1960-luvun alussa Suomen Kaapelitehtaalla töissä. Siihen aikaan eli henki, jota nyt uudelleen tavoitellaan. Silloin arvostettiin korkeatasoista asiantuntemusta. Monet silloiset työtoverini ovat nyt professorina yliopistossa tai korkeakoulussa. Ilmapiiri ja kaikki muukin tuntui mainiolta - enhän muuten olisi harjoitteluaikani jälkeen hakeutunut sinne.

2. VTT:llä on paljon yhteyksiä Nokialle. Yhteydenpito on jatkunut ja tutkimus- ja kehitystyön osalta edelleen vahvistunut.

3. Silloin kun ensimmäisen kerran Mikon tapasin, se oli pieni intiimi yksikkö, joka etsi tulevaisuuttaan, aloitti kävelyään. Nyt se on täysikasvuinen aikuinen, tai voisi sanoa mammutti, joka on levinnyt maan rajojen ulkopuolelle.

4. Pitää miettiä mihin tavoitteisiin tähdätään, asetella ne tarkeysjärjestykseen ja pyrkiä sitten valitsemaan keinot näihin tavoitteisiin päästäkseen. Kansainvälisen tutkimuksen suunnat on hyvä selvittää.

5. Tulee mieleen leikkimielinen ajatus: aikanaan puhuttiin Salmisaaren yliopistosta. Ympyrä on nyt sulkeutunut. Pitäisikö Nokian ja elinkeinoelämän perustaa oma instituutti? ■

Pikkua Sallilta

Pikkukalle-vitsit tuntee kaikki. Mutta millainen on IsoKalle-vitsi. No, se on samanlainen kuin Pikkukalle-vitsi, mutta paljon isompi.

Softimies makaa koko komeudessaan leikkauspöydällä Hoituri pysähtyy tuijottamaan miehen vatsalle tatuoitua tietokonetta.

- Hieno näyttöpäätte, mutta onpas Joy stick löysän näköinen, sanoo hoitajatar asiantuntevasti.
- Äikää pelätkö, kyllä se jäykistyy kun ohjelma on päällä.

Joten se vitseistä tämän lehden puitteissa. Riman nosto ei taaskaan onnistunut. Se tuntuu pysyvän sitkeästi 80 cm maanpinnan yläpuolella.

Isokallesta vois vielä paljastaa miehen mielijuoman. Ohje kuuluu näin. Puristetaan mehut Vuorilehdosta ja lisätään pala Kosken korvaa.

Oletteko muuten kuulleet että jos kaikki Nokian johtajat pantaisiin puolen metrin välein seisomaan Päiväntasaajalle, niin HYVÄ OLIS.

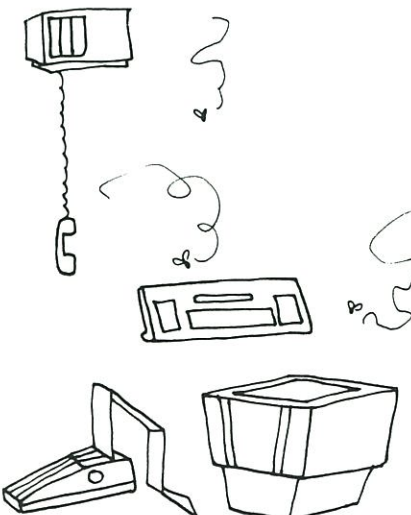
Kuten Mikonpäivän kutsussa mainittiin, laivalla on lääkäri. Jos teillä ei ole muuta tehtävää, niin menkää valittamaan vaivoistanne. Jaa että ei ole vaivoja? Mitä? Eikö muka ole vaivoja?

Tässä jo muutamia eilen esitettyjä kysymyksiä lääkärimme, ikäänkuin malliksi.

Jos sähköpostissa saa AIDS-potilaalta postia, niin voiko saada AIDSin silmään. Nimim. Markus Smads.

Raavin takapuolta ja sen jälkeen kaivoin nenää. Voinko saada Aidsin? Nimim. Kumpikaan ei ollut omani. (Raavi ensin nenää.)

Minusta on alkanut tuntumaan siltä että miehinen vetovoimani on vähenemässä. Pomonni on viisi vuotta vanhempi, mutta kertoo yhtenä juttuja, miten saa nuoret tytöt kiihtymään. Nimim. Neuvosta kiitollinen. (Kertokaa toki samanlaisia juttuja.)

EI KANNETTU
JOHTAJA PYSY -
NOKIALLA
KYLLÄ.

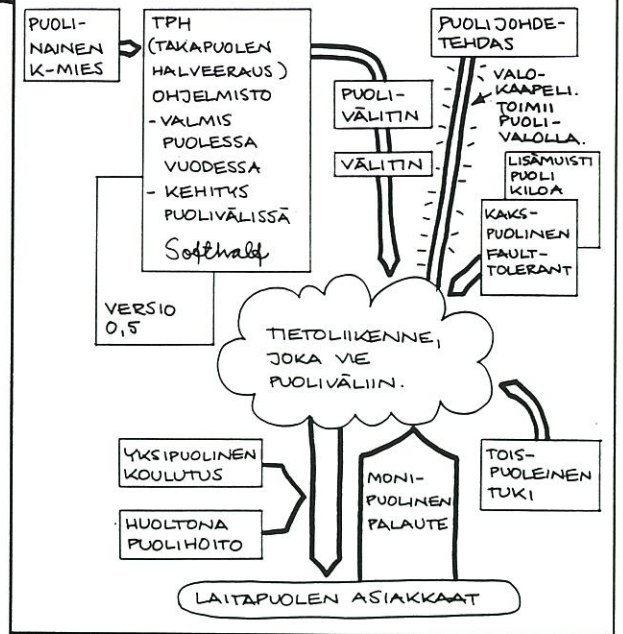
Tälle Mikonpäivän risteilylle laiva saatiin helposti täyteen. Mutta laivahan onkin komeasti SALLY ALBATROSS, eikä mikään Hiomontien kuunari. Ja kyllähän me Pitäjänmäestäkin saisimme suosituksen, jos alkaisimme tarjoilla shampanjaa aamupäivisin Sallin tyyliin. Voisimme tietysti vaihtaa Pitäjänmäen kadunnimet, kuten Stockman jo vuosi sitten yritti ehdottaa. Meidän ehdotuksemme on seuraava:

- Pitäjänmäki - Saint Michaels Valley
- Pitäjänmäentie - Buleverd de la MikroMikko
- Höylämötie - Ehrstedt Esplanad
- Hiomotie - Terotinkuja
- Valimotie - Champs de la Service
- Kutomotie - Pigalle

"Suuri julkisuus - pieni luovutus" - sarjamme sai jatkoa, kun Hotelli Hesperialle luovutettiin Mikro-Giggolo -järjestelmä. Softaa on tehty Red Windows -yökalulla.

NOKIAN TYYPILLISIN KONSEPTI PUOLIVALMISTE

- * PUOLITTAA LIIKEVAIHDON
- * TEKEE KÄYTTÄJÄSTÄ MIELIPUOLEN

Anna palaute Mikonpäivistä
äitille ja Nokialle. Voit
käyttää samaa lomaketta.

- Matka Sallylla oli onnen täyttymys
- En tilaa enää Nokialta mitään
- Haluan isomman
- Tilaan lisää paperia toimistoon
- Tilaan lisää paperia vessaan
- Annan ylen
- Ostan DPS 8 tietokoneen ja saan lisäksi Nokia Open sporttikassin
- Lähetys toisella lähettäjanimellä
- Otan vastaan kaikki mitä tarjotaan
- En ole katkera
- Saisinko käyttöohjeet
- Saisinko ohjeet kotimatkaa varten
- Haluaisin nähdä vielä nokialaisen johtajan
- Haluaisin nähdä nokialaisen asiantuntijan
- Haluaisin tutustua toiseen Nokian asiakkaaseen
- En halua kotiin
- Haluan matkan
 - Bostoniin
 - Pariisiin
 - Kiloon
- Tilaan MikroMikon (Pienin pakkaus sisältää sata yksikköä)
- Älä muistuta minua tästä matkasta, niin on parempi

Samassa venheessä

Oli miten oli. Viinajonosta met sen alotimma. Jano on vetten äärellä kova. "Ilmaista viinaa kannattaa jonottaa", totesi kuivin suin Esa-Matti Kemppainen ja siihen jatkoi Postipankin Tapani Sorsa, että tarttis ottaa ainakii kuus lassii mukkaan. "Vastanottavaisena ollaan toteaa komean janoinen Kim Osterjärvi Suomen Kaukokiidosta.

Vaikka Mikosta puhuttiin, niin baarimikkoja itkettiin. Jonon päätä etsiessä kuunneltiin mitä vaan.

Iltasen alussa Laaksosen Tero kertoi sandardoinnista ja omintakeisuudesta ja siitä kuinka 10 vuotta sitten todistettiin Mikon kotimaisuutta ja ,kansainvälisyyttä .

Kaikessa lyhykäisyydessään - mutta ei vähyydessään - Matti Kuusla toivotti Missikaunottaremmen Riitta Väisäsen tervetulleeksi. Terohan puhui laajasta kosketuspinnasta Nokian ja asiakkaan välillä - ja Riitta iloitsi huomattavasti olevansa harva niistä muutamasta naisesta, jotka paatille saivat luvan astua. Tero miettelöi, että mitä vois rohkeammin tehä - ja antoi alaisilleen valtuudet hoitaa hommat.

Väisäsen Riitan täytyi kertoa olevansa se kauniimpi, vaikka Matti oli se lyhykäisempi. Kummalle kunnia? Kunnia Mikro-Matille, joka sujuvasti paikkansa antoi toiselle olemuksensa kadottaneelle. Sille, jonka suusta ääniä kuuluu. Lavalle astui Joonas, jonka sisässä istui Jörn Donner ja Ensio Ikonen. Kielillä puhuen kertovi tämä mies, että suurilla vesillä homma pelaa ja että vaimokin kuhtuu vesivuodetta kuolleeksi mereksi. Niin on kuollutta muualla. Paihti meillä Mikonpäivillä.

Sitten - kaikille aukeni Saaristo. Anneli halasi rantaan mutta paatti ei mänt päin puuta, ei.

Mieli on hyvä, kertoi Pekkalan Jarmo Kansallisesta kokoomuksesta ja tukevaan pöytään nojaten jatkoi siihen Rannan Risto, että kutsu Mikonpäiville oli loistava ja houkutteleva. Puute oli kutsussakin. Ei kerrottu milloin tumman puvun saa riisua.

Edemmäs ajatteluun kulki Kontino Oy:n Raimo Aallos, joka uskalsi puhua Tohtori Sykeröstä ja Peppi Pitkätossusta. Toimittaja huokaisi onnellisena, paatilta löytyy ihmisiäkin. Jarmo Mäkelä M-Tekistä työkytteli kohteliaana päätään.

Kuulla sai senkin. Vaimo saa paneutua perheeseen tällä välin, kun ei aviomies ole kuvioita sotkemassa. Oppia ikä kaikki, sanoo kokenut äiti.

Ja niin on kokenut, ettei kaikkea kerro mitä Opetusministeriö Auvo Sarmannon kanssa puhuttiin. Oli niin opettavaista, että ihan häijyä tekee istua kirjoittamassa tätä - eikä keskustelemassa viisaamman kanssa.

Syömäänkin ehrittiin. Eineet imaistiin kun Nummenpään Pekka (Länsitieto Oy) moiskeen lomassa keroi nahkiaisista, joita kuuluu vaan syyä eikä kattoo. Kuvaelma oli niin täyttävä, etten enää syöny.

Ja kun alimman hytin humalaista juminaa pakenin kannelle kuusi, pyyhkäisi ohi Piispan Vesa OKOsta hokien, ettei siitä mittään tuu. Ei tuu ei tuu tänä yönä. Vasta aamulla. Jaksatko oottaa, että saat lehden kätees. ■

